

שבת דף צה

אמר רבא, חמש מדות בכלי חרס :

גודל הנקב	לעניין הכלי עצמו – האם נחשב כלי או לא שיהיה מוכשר לקבל טומאה	לעניין מה שבתוכו (עציץ נקוב) האם נחשב כמחובר (ואינו כשר לקבל טומאה) או כתלוש (ומוכשר לקבל טומאה אם נופל עליו אחד מז' משקין)	מחלוקת אמוראים בשיעור להכשרת זרעים – באיזה גודל נקב נגיד שזה כבר לא יכול לקבל טומאה כי נחשב כמחובר
ניקב כמוציא משקה	טהור מלטמא גיסטרא ועדיין כלי הוא לקדש בו מי חטאת		
ניקב ככונס משקה	טהור מלקדש בו מי חטאת	ועדיין כלי הוא להכשיר בו זרעים	
ניקב כשורש קטן	ועדיין כלי הוא לקבל בו זיתים	טהור מלהכשיר בו זרעים	דעה אחת (הממעט)
ניקב כמוציא זיתים	טהור מלקבל בו זיתים ועדיין כלי הוא לקבל בו רימונים		
ניקב כמוציא רימונים	טהור מכלום ואם הוקף צמיד פתיל - עד שיפחת רובו	טהור מכלום	דעה שנייה (המרבה)

קושי : אמר רב אסי : שמעתי כלי חרס שיעורו כמוציא רימון.

תירוץ : אמר ליה רבא : שמא לא שמעת אלא במוקף צמיד פתיל. (שכוונת רב אסי זה שכלי עם נקב כגודל רימון לא יציל את מה שבתוך הכלי כשמוקף צמיד פתיל)

קושי : והא רבא הוא דאמר מוקף צמיד פתיל עד שיפחת רובו! (ולא נקב בגודל רימון!)

תירוץ : לא קשיא, הא - ברברבי והא - בזוטרי.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •